

46. szám.
November 13. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr.
Előfizethető minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal**: Pest barát-
tér Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasábos nonpareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdeté-
sek felvételi irodájukban **Budapesten, FÜRDŐ-UTCZA 1-SÓ SZÁM.**

XXVII kötet.

A DEBRECZENI LÚNÁTIKUS.

Elbeszélés. Irta Jókai Mór.

APINCZE ajton türelmetlen dörömbözés hangzott s Nyaviga ur fojtott hangja.

— Ereszsenek kil Hallja! Ki van itt? Ereszsen ki.

— Ugy látszik, hogy még többen is leszünk: monda gonoszokdva Dallos Ádi.

— Mi az itt? Ki az itt? A pinczében? Átkozott lunátikus! Megmondta! Gyere elő maleficus!

A nagyiszteletű a botjával verte a pinczeajtót, Nyaviga ur meg alulról az öklével: a mi igen szép muzsika volt.

— Hát nyisd ki neki a pincze ajtót, mert bezártad! Figyelmezteté férjét Zsófi asszony.

— Vagy úgy? — Professor ur kinyitotta a zárt a pinczeajtón.

Arra a felemelkedő csapóajtóval együtt egy rémalak nyomult fel eléje a mélységből, a kinek kalap helyett egy üres hordó volt a fejére húzva.

— Quis hominum? Ki vagy ember? rivallt rá a professor ur türelmetlenül kopogtatva botjával a furcsa fa-fővegre.

Arra a sajtáságos látogató leemelé fejről a hordót, mint valami kalapot s köszönt vele:

— Alászzolgája.

— Ah. Per Deos immortales! hőkölt vissza a professor ur. Ne izéljen Nyaviga ur! Mi lelte az urat?

— Semmi sem kérem: magyarázott Nyaviga ur engedetlen nyelvel; csak egy kis mászlást ittam.

— Domine bort ivott?

— Nem, kérem alássan: a más!ás nem bor.

— Hogy jött domine ebbe a hordóba?

— Nem tudom, kérem alássan. Ugy tetszik, mintha én volnék ama Diogenes.

— A lunátikus tudta, hogy itt van s ő maga nem tudja, hogy hol van? Nyaviga úr! Ismer az úr engemet.

— Óh igen is: nagyon örülök, hogy van szerencsém szegény házamnál.

— Legyen esze az úrnak! Ez nem az úr háza!

— Nem e? Hát akkor senkié sem! Akkor vad ház.

— Nyaviga úr! Az úr részeg! — Nem. Az úr nem részeg; meg van mérgezve. Intoxicálva alcoholla! Valaki megétette, sőt megittatta, hogy félrebeszéljen. Is-

merjen rám! Én vagyok a professor! ez meg itt a feleségem.

— Ugy? Maga az a professor, a kit én meg akarok gyilkolni; a meg a felesége, a kit el akarok rabolni.

— Juppiter bicornis Ammon! Ez az ember megbolondult.

— Csak megrészegedett. Igazítá ki Zsófi asszony.

-- Igazán? Monda a professor ur, haragját lecsilapitva. No ugy fektessétek le szegényt: hadd alugya ki a crapuláját. Az emberi gyarlóságok iránt elnézőknek kell lennünk. Errare humanum est. Nihil humani a me alienum puto.

— S ilyen embernek akarod te a mi Veronkánkat adni?

— Oh az nem tesz semmit. Az ilyen dolgon minden embernek át kell egyszer esni. Mentül elébb, annál jobb. Én is voltam... vagy mit mondok: — lehettem volna. Azért türelmesnek kell lenni mások iránt. Ugy. Édes Nyaviga ur. Csak ide tessék a hárságyra. Így ni. Tegyek egy vánkost a feje alá? Be ne keverjük ezt a szép tarka ruhát.

Nyaviga urat csakugyan lehúzta a feje a hárságyra.

— Itt a köpönyegje. Takarozzék be vele. Ezt is a lunatikus ejtette le.

— Vigyék el innen azt a dézsát! mormogá a Nyaviga ur; a »lunatikus« szórul az jutván eszébe, nehogy talántán megint egy dézsa vizet állítsanak holdkóros csapdául az ágya elé, mint a minap.

— Azért Veronka mégis az ő felesége lesz! végzé a nagytiszteletű ur, nagyot toppantva a lábával és a nádpálczával nyomatékul.

— Hát fogadjunk, hogy nem lesz; ungorkodék Dallos Ádi.

— Nem hallgatsz! Az lesz, ha mondom. Megeszlek, ha még egyet szólsz!

— Hát már most mért haragszik rám, professor úr? Hiszen nem csak én iszom bort; (csakhogy én győzőm,) nem csak én éjszakázom a kollégiumon kívül; (pedig bizony sehova sem jártam, mint ide, az alá az ablak alá.) Tarka ruhája is van másnak is: s még is amaz akarja boldoggá tenni?

-- Miért? Hát azért. Mert! Semmi gondja rá kendnek.

(Már mikor »kend«-nek nevezett valakit, akkor nagyon haragudott.)

Zsófi asszony pedig kezdett sírva fakadni.

— Annak az embernek, a ki engem így meggyalázott, akarod te Veronkát adni?

— Épen azért, hogy többet meg ne gyalázzon. Ha magának lesz felesége, lesz vele baja elég: hogy nem ér rá a másé után járni. Similia similibus.

— Igen. Simia simiabus! Mit tudom én, hogy mit tesz az?

— Én pediglen apellálok! monda hatalmaskodva Dallos Ádi.

— Te appellálsz? Hová appellálsz? Én vagyok itt bíró, hóhér és pap egy személyben: elitéllek, felakasztalak, el is temetlek!

— Nem engem: professor úr.

— Nem téged? Hát ki szabadit meg téged? Ki parancsol még ennél a háznál?

— Hallgassa csak! Mi csoszog oda kinn a folyosón? Csisz-csosz, csisz-csosz!

(Folyt. és vége köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Adámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

ÉZENTUL jarhatom in mar meztitlab izs. Nem azir, mintha netalantan mosd mar ugy megfordulta vilag, hogy van tilen melegeb, mind nyaron; nem izs azir, mindha vín ember könyeben elviselhetne labat csizma nélkül, mint pildanakokáír gyerek; de nem izs azir, mindha takarikosagi politika folytan csizmabul akar-nam megsporolnyi zadót, vagy mintha executor nem izs bevarta volna, amig megsporolom, hanem lehuzta volna előre; nem izs azir, mintha, hanem azir merd — — —

No de elkezdem elülrül. Teczik tunnyi, van nekem kipviselői fizetizs summa summam, accidenciakat izs ideszamitva 2000 frt. Ami van ra betablazva, azd nem szamitom. (Ugyizs szamitya zsidó.)

Marmost ő felsiginek van 9 millio civilista ketöntkül, tülüntkül is osztrak sogortul. Ha már most nem izs veszem szamitasba zegyéb vagyont neki, — mig izs ugy al calculus, hogy mikor in veszem magamnak egy csaszarzemlít, ü megveheti zegisz Király gözmalmot Bu-

dom; mikor in kifizetem liter kőbonyait, ű megveheti egisz tokaji hegyet; mikor invasarlom zartsziket, ő felipitheti maganak parisi nagy operat Burgba; mikor in megveszem tatarpittert, ő megvasarolhat Athenaeumot Franklinsut, meg Gyulai Palit tetejibe; mikor in varatom bagariat, ő megveheti Kis Birt, Mezöhegyest, Babolnat, a kibül kikerül pro primo sog ekvipazs, pro secundo sog talpalas csizma.

No ugye calculus helyes! Mar most tesik elkipzelyni. Van ő Felsige vadaszaton Vecsésen. Felüli vasutra, begyün Staatsbahnhofba. Udvari ekvipazs, a ki Budara elvigyen, nincs van sehol.

Micsinyalya hat ő Felsige? Talan haragugya? Nem-a! Kiküdi Andrassyt, hozon neki udvari ekvipaszt? Nem-a! Kipzelye kirem, közönségezsi fiakert, Numero 139-et, akibe in votan: ő felsiginil vizitaba, mikor míltoztata engemet meghínya udvari ebídre.

Hat mar mosd mi ebül moral?

Az, hogy takarikosagi politikat ne csak dictioba proclamalyunk, hanem ha olyan nagy ur jarhatya fiakerbe, mink jarjuk mezitlab.

Holnap mar orszaggyülsen így fognam megjelenyi, ha tudnam hova felvernyi ezüstgombos sarkantyut.

Alazatozs takarikozs szolgaja

T. Z.

Az országházból.

Az e héten megkezdett költségvetési vitában sok szónok készül hallgatni. A philosophus cím sokakra nézve biztos.

*

A budgetnek legelőször Hefi Ignác rontott neki a szellemdu Bois marquistól idézván egy szellemdu francia mondást magyarul és egyet a szellemdu Talián Nácitól olaszul.

Mind a kettőt abból az alattomos szándokból idézte, hogy megmutassa, mennyivel szellemduabb ő azoknál is. És ez pompásan sikerült neki, midőn azt mondá, hogy nagy dolgokkal vajudunk s érdekes állapotunknak ime ezen kilenczedik hónapjában se tudunk megszülni semmit.

Ezért a sikerült ötletért Náczinak elkövetett egész hosszú beszéde kegyelmesen megbocsáttatott.

*

Azt is ő mondta, hogy a mindenéből kifosztott nép a piacra megy s ott kér kenyeret éhező gyermekeinek.

Nem kétkedünk, hogy a kormány sietni fog ezen igényeknek azonnal eleget tenni, mihelyt nem a kifosztott népből, hanem a kormányból kerülnek ki a kenyérsütő piaczi kofák.

*

„Legyen szabad befejezőleg még felemlitenem... Ez a passus ötször fordul elő beszédében.

Csodálatos, hogy ez ötször befejezett beszéd olyan befejezetlen, mintha le volna fejezve.

*

Zsedényi Ede, az ország sparmeisterje meg azt mondta, hogy az, aki közoktatásra még többet követelne az államtól, mint a menyit a budget ígér: az lehetne kedélyes kozmopolita, de nem lenne magyar hazafi.

Hát ő akkor micsoda, aki olyan 20,000 frtot adott a közoktatásra, a melyet a budget nem ígért?

*

Egyébiránt ez a Zsedényi nagyon antediluvialis ember. Ő az ország pénzével zsugorog, a magáéból meg pazarol.

Éppen megforditva, mint a modern gavallér-politikusok.

*

Kállay Béni, a vicze-Sennyey is sorompóba szállt a hagyományos Rozinantén s azt mondta a többi közt, hogy a szorgalmas hivatalnokok csak dolgozzák fel lusta társaik elől a munkát, ezek majd aztán szégyenükben ott hagyják a hivatalt.

Ott ám — magasabb hivatalért.

*

A jobboldali ellenzék e szép reményekre jogosító tagja, mint tudjuk, — az osztrák-magyar monarchiának az előtt consula volt Belgrádban.

Azért vette hát olyan zokon, mikor Hegedüs Sándor úgy intette meg, hogy: videant consuli.

No legyen nyugodt, majd megdeclinálja az még jobban is.

*

A budget-vita első napján nagy volt az öröm: Simonyi Ernő nem fog beszélni.

A budgetvita második napján nagy volt a rémület: a szélső balnak két Simonyija van, egy Ernő, meg

annak az unokaöcscse, János. S most ez fog beszélni, aki pedig pihent erő. Legalább is hat órát beszél hát.

És beszélt is. De nem oly hosszan, amint tőle joggal elvárhattuk volna. Jó, szelid fiu, mint egy kis czicza. Ki gondolta volna, hogy Ernő oroszlánkörmei neki is meg vannak.

Egyébiránt most már értjük, miért nem beszélt Ernő? Azért, mert előre sejtette, hogy minden ideáját el fogja elöle mondani Jancsi öcscse, a saisi ifju.

*

Wirkner Lajos beszédének nem volt Wirkungja, hát arról nem is szólunk; hanem annál bővebben terjeszkedünk ki tisztelt író-kollegánkra, Honsztinszkyra, kiknek tavál jelentek meg egy kötetben, saját költségén összes toasztjai.

Madarász József Máriusként zokoghat és kesereghet düledező dicsősége romjai felett, mert ime akadt egy férfit, aki még ő nála is jobban tud pattogni.

Óh mily lelkesedéssel szavalta, hogy: »Urramm, urramm, tisztelt képpvissellőhász urramm, szszszálllokk az urrnakkk!

»Tisztelt ház uram! Azon pártához tartozván, melynek véleményét osztani szerencsém van, osztom annak véleményében. Mindannak daczára, tisztelt ház, kifejezem azon szilárd aggodalmamat, mely szerint kénytelen vagyok bevallani, hogy én poharrammatt arra emmellem, miszerrént Magyarországg, tisztelt házz, lételét biztosítani véleendő. Éljen!«

*

Madarász József nem is állhatta meg, hogy ezt a veszedelmes vetélytársát a műszónoklat terén, hangosan kiejtett közvéleményével ne confundálja.

A szónok ugyanis tüzesen hangoztatá:

»Eladhatjuk mi a kőszénbányákat, elidegeníthetjük az ipartelepeket, elpocsékolhatjuk az államerdőket, elharácsolhatjuk a korona javakat — —

— A koronát — vágott közbe a malicziózus Madarász, mire a félbeszakított szónok így haragudott meg:

— Én elfogadom t. képviselőtársam véleményét, de az én véleményem más.

Ezzel aztán körültekintett büszke öntudattal, hogy no ezt ugyan leteremtetem!

*

A mágnás-fertály az ülésben is előrukkolt.

Gyöngébbek kedvéért megjegyezzük, hogy ez a mágnásfertály ott van a szélső jobbon s veszi nevét a benne letelepedett telivér-, félvér- és fertály-mágnásoktól.

Gróf Dessewffy Albert beszélt, a ki kisebb ugyan Wodianer Albertnél, de nem sokkal. Ugy látszik, ebbe a pártba nem is verbuválnak be mást, mint hosszadalmas legényeket. Sennyeytől kezdve egész a pártból kilógó Apponyi Albertig, valamennyien tulnöttek a katonamértéken.

Tehát beszélt. Az az sutogott, mely szemérem éppen a szűzbeszédhez illik legjobban s még azért is kétszer kért bocsánatot. Mit mondott? azt nem lehetett megtudni; de annyit megtehetne, hogy elcsapja a komornyikját, aki olyan roszul gombolta fel a stehkráglját, hogy egész beszéde alatt igazgatni kellett.

*

Következett utána Istóczy Győző. No majd szidja ez most a zsidókat! ez vőlt a közvélemény.

Nem tette. Most az egyszer azokat a keresztényeket szidta, akik zsidók.

*

Utána megint a szélső balra került a sor. Balogh Károly bátyánk mondott egy negyven lapos beszédet, — mely azonban még ha negyven nem lett volna is, megmaradt volna laposnak.

A FOLYOSÓRÓL.

Az ülés végén a következő párbeszéd hangzott az elnöki szék körül.

— Az egész Sennyey-pártnak monoklija van, csupán Kállai Béni visel czvikkert.

— Ebből látszik meg, ki köztök az igazi diplomata. Mert négy szem csakugyan többet lát, mint — három.

Krónikás adoma.

Bartal György kalandja Debreczenben.

MIDŐN az 1849-ik év elején a magyar kormány s vele együtt az országgyűlés Debreczenbe menekült: ott volt Bartal Gy. is, mint — már akkor — a nemzetgyűlés egyik tekintélyes tagja.

Egy szép aprilisi délután, a hosszas ülésezés fáradalmi után némi üdülést keresendő, kísértált Bartal az ugynevezett Zsidó-kertbe; még pedig nem bizva a tavaszi szeszélyes idő-

járás állandó jóságában, karjára veté felsőruháját, s így járt fel s alá a Zsidó-kert gyepes utain.

»Sétálni« azon időben Debreczenben még ismeretlen foglalkozás volt; azt pedig, hogy valaki kabátját karján hordozta volna, — ha csak nem épen akkor vette a »nagy szabad s á g b a n«, halandó ember soha nem látta.

Nem csuda tehát, ha az ismeretlen, szokatlan foglalkozásban levő, s karján kabátot vívő uri egyén, magára vonta a zsidókerti Argus (vulgo csösz) figyelmét. Meg is szólította Bartalt azonnal, kérdezvén:

— Kit keres az úr?

— Senkit, válaszoló Bartal, én csak sétálni jöttem ide.

— Hm! viszonzá a csösz, — hát azt az ujjast*) hol vette az úr? . . . talán lopta?

— Nem bizony én barátom — felelé Bartal — ez az enyém.

— De j s z e n, ha az uré volna magára is venné. — Aló előttem befelé.

— De hát hova akar engem kísérni? — kérdé B.

— A kertgazdához.

— Hát ki a kertgazda?

— Tekintetes Barcs Dániel ur.

E név hallattára megadta magát B. s engedé magát kísértetni az éppen kinn levő Barcs Dániel ur pajtájához, ki nem más volt mint a Bartal szives házigazdája.

A jó öreg Barcs ur megértvén a dolgot, nagyon haragudott, s a csöszt összeszidta, Bartal pedig megajándékozta azt hivatali buzgalmaért.

Ráijesztett.

A mult országgyűlés elején a buffetben ott ül egy ismert financier és diplomata egy levél olvasásába mélyedve, míg ölében actiákkal telt ötpecsétes nagy levél. Deák Ferencz lassan közeledik hozzá s hirtelen fölkapva az ötpecsétes csomagot, hóna alá csapja s néhány lépést téve, visszafordul: »Megijedtél, ugy-e.« — kérdé? — Eközben megtekintve a csomagot folytatá: — »Ejnye, hát csak 3000 forint érték! Nesze, nem kell! Hisz ez csak holmi kapczabetyárhoz illő zsákmány!«

*) Ujjasnak nevezik Debreczenben a kabátot, megkülönböztetésül a mellénytől, mint a melynek ujjja nincs.

Az én kabátom.

Öreg Béranger megbocsáss nekem,
Hogy tollamat tintádba mártom, —
De dal ne'kül már nem szívelhetem
Hogy nekem is van egy kabátom,
Tisztességben megöszült vén kabát,
Bár tiz éves nincs, mint volt a tied,
De jól viselve tovább is magát,
A húszadikat is megéri, meg.

Mert vagyon benne rengeteg erély
Daczolni az idők fogával;
Tűrelme vas, és bölcsessége mély:
Foltot, varrást magán nem átáll.
Ha ócska gombja szerteszét foszol:
Ujat kap, és ez rajta úgy ragyog,
Mint deres bajsz alatt a vig mosoly —
S ilyenkor én is oly derült vagyok.

Ügyes színész, s vállalkozása nagy,
— Hogy elhallgassam itt a többit —
Bundát játszik ha szél fú, vagy ha fagy,
És esernyőt, ha zápor ömlik.
Én csak mosolygok benne csöndesen,
Hogy feni rám a zivatar fogát;
S csak tréfából didergek rendesen,
Hogy még szerelmesebben fogjon át.

Derek czimbora: dévajul segít
Szerelmi légyottakba' nekem:
Hogy meg ne lessék esténk élvezit:
Ablakom elfügönyzi szépen.
Öröm elnézni: milyen fesztelen
Ölel, csókol a lányka engemet,
És mily odadva édeleg velem
Az örökös kabát-fügöny megett.

S mi fő: van zsebje véges-végtelen,
Kívül-belől, felül, alól, hat;
Óh nincsen annyi jószágom nekem,
A mennyit ő el nem pakolhat.
Ha vándor-útra hajszol végzetem:
Egy flóta, dalos könyv, darab kenyér,
Mit jó kabátom zsebre dug nekem,
Egész világ javánál többet ér.

Szabó Endre.

Micsoda kérdés az, melyre csak tagadással lehet igazat felelni?

— Alszol-e?

A MOSZKVAI ETHNO-

Goresakoff. Látja ön, itt van a szláv nemzetnek mindenféle faja együtt.

A—y. Az igaz, hogy így *viasszban* nagyon jól elférnek egymással.

GRAPHIAI KIÁLLÍTÁSON.

A—y. De bizony még viaszokban sem férnek meg egymással.

AZ OLYMPUSRÓL

— Melodráma. —

SZEMÉLYEK:

Szűsz képviselők.

Vénus, egy didergő istenasszony.

Amor, vezetéknevé nélküli fiatal ember.

Szűsz képviselők: Im elédbe járulunk

Vénus istenasszonyunk,
Hozván néked balsamot,
Mirrhát, tömjént, illatot. —
Hozzad régen készülénk,
Pennát rágva küzködénk;
Átvirrasztánk számos éjt,
De az égő szenvedélyt,
Oltárodhoz a mi hajt,
El nem oltá semmi, haj!
Oltárodra áldozat
Szűzbeszédünk, ím fogadd.
(Lerakják elé beszédeiket.)

Vénus: (kegyes bölintással elbocsátja őket.

Amorhoz.)

Brr! hideg van, fűtenénk!

Fűts, van mivel most, elég.

Amor: (A szűzbeszédeket a kemenczébe dobja, s meg akarja gyújtani, a kísérlet azonban nem sikerül s panaszkodva megy anyjahoz.)

Fűtnék ám, de ezeket
Meggyújtani nem lehet.

Mámikám, adj fára píz — — —

— Ez az izé csupa víz.

Vénus. Nem való hát rá a tűz.

Ama bizonyos eszmadia és felesége kérdésel és feleletei.

— — (Bazaine kihallgatáson volt a pápánál.) No akkor bizonyára abszolutiót is kapott azokért a bűneiért, amiért a francia törvényszék és a történet elítélte.

— — (Hallgassa meg kend ezt a táviratot, szórol szóra így szól: Izabella spanyol ex királynő Chambord grófot értesítette, hogy mint a Bourbon ház fejének személyére nézve alárendeli neki magát.) No most hát Chambord gróf joggal nevezheti magát V. Henriknek. Akadt már egy alattvalója.

— — (Tud kend diákul?) Már úgy a hogy. (Hát mondja kend, mit jelent az A nim gróf védiratának a titulusa: Pro nihilo?) Nesze semmi fogd meg jól.

Irodalom, művészet.

† *Pázmándidini*, akiről azt hinné az ember, hogy olasz, francia irodalmi agenturát nyitott, melyben sajnálkozik, hogy szegény Scribenek meddig kell még várni, míg az egy nő az ő neve alatt ugrik ki az ablakon? »De hát mit akar ön, monsieur Scribe? — vigasztalja tovább — ön halott s mi az élőket sem respectáljuk.« Tudomásunkra jutott, hogy ez utolsó szavak után kimaradt a következő mondat: »mint azt magamon is tapasztalom.«

+ *Izsó Miklós* »busuló juhászát« gypsöntvényekben akarják elárusítani. Pasteiner Gyula azt indítványozza, hogy elébb öltöztessék frakkba.

□ *A végzet hatalma* olyan mindenható hatalomnak bizonyult, hogy még a »végzet hatalma« sem állhatott neki ellent, s kérlelhetetlenül fölemészte. Pedig Tannerné asszony mindent elkövetett érdekében, s mint szegény cigány leány piros atlasz czipőkben, fején gyöngy-, nyakán aranypérez-fűzérrel ment a martalócok táborába — koldulni.

× *A népszínház* legujabb ujdonsága az »Ide Meddor!« Rövid kivonata ez: Herrein da, Medor, kuss, krrrrr, hauhau. A kárpit legördül.

> *Még újabb* ujdonsága a népszínháznak a »Saint flouri rózsá«. Szellemes ötlet benne, hogy összefőznek egy fazékba káposztát, sárgarépát, hagymát, szalonát, czipőt, zszindelyszöget és egy nagy bokréta saint-flouri rózsát s az étel még se sűrű csuspajz, de hig leves.

ÜZENET.

Egy képviselő, ki a szőlők közzé nem iratta fel magát, ez uton kívánja felvilágosítani Helfit, hogy a pauperismus növekvését nemcsak a sófogyasztás apadása jellemzi. Jellemzi azt az is, ha az országgyűlési beszédek attikai só hiányában marhasóval vannak felelesztve.

TOLDY FERENCZ IRODALOMTÖRTÉNETÉBE.

Nagy nemzeti költő volt Bessenyoí,

Idejében, az úttörők között;

Hanem aztán még nagyobb volt — Petőfi,

Ki hervadhatlan koszorut kötött,

Miként Arany . . . de a többi már semmi;

Messze marad mind Árványi mögött . . .

Vinné el a tatár, avagy a gólya:

Csak az a Szemere Miklós ne volna!

A szarvasi borbély szótárából.

Vízi puska = vész lobogványi folyadék lövetyű.
 Zsemle = gömbölyded microscopicus rémjelenség.
 Artézi kút = függvényes vízcsordító távfurat.
 Asszony = lélegzetvételnélküli csiri-csara.
 Quargli = szaglérzékellenes kerekdedmény.
 Arczulcsapás = Csattanatos szemszíkrazati képen
 kapomány.

Az átkos közös-ügy hasonlatokkal.

Nyüzsg, pezseg az élet,
 Mint a tiz esztendő
 Feledékenységnek
 Rejtelmes ölében
 Pihenő, penészes
 Sajtbélen rágódó
 Szapora kukaczfaj . . .

Zöldel a reménység,
 Mint az én apámnak
 Udvarában álló
 Kiszáradt díófa
 Derekára mászott
 Uri-tök indáján
 Lebegő levélke . . .

Pirúl a szerelem,
 Mint a vágy-ébredésztő,
 Finoman átlátszó,
 Idyllien üde,
 Ezetes, olajos
 Ugorka salátán
 A vörös paprika . . .

Minden zöldel, virúl,
 Éled, zajlik, ujong:
 Csak én vagyok fásult,
 Mint a krumpli csősznek
 Dohányzacskójáról
 Lefityegő tüsző
 Redves ölében a
 Két ütetyi tapló,
 S vergődöm a sötét
 Eszmék tengerében,
 Mint a faluházi
 Öblös kalamáris
 Fekete levébe
 Bepottyant őszi légy . . .

S mi hozott engemet
 E légy állapotba? . . .
 Oh! az a közösügy,
 Az háborgat engem!
 Nem azért, mintha én
 Próféta-szemeim

Jövönkbe meresztve,
 Fogvaczogva látnám:
 Mint eszi meg a moly
 Ékes negyvennyoleczunk
 Paragraphusait,
 S mint bukfeneczek le
 Kéz-, láb- és nyakszegve
 A magyar remények! . . .

Ne tessék azt hinni!
 Oh! kérem alássan!
 Békés polgár vagyok
 Birkatürellemmel;
 Dehogy szólok bele
 A politikába!
 Oh! más tesz engemet
 Bús, szédelgő légygyé:
 Végtelen sóvárgás
 Szálló luftballonja;
 Csak az epeszt engem:
 Hogy nincs közösügyem
 Rothschild tárczájával? . . . .

Báró Manemett.

BORKORCSOLYA.

Két uracs találkozik a járdán s nem tudnak egymásnak kitérni. Ugrálnak jobbra balra, de mindíg szemközt érik egymást. — Végre az egyik türelmét veszelve rá rival a másikra:

— Balra hajts; ezt már minden kocsis tudja.

— Meglehet, — válaszol a másik, — de nem minden ember kocsis.

Azokból a bizonyos rimekből.

— Elmulasztatott felolvastatni a Kisfaludy-társaságban. —

Zúg harang az altatóra,
 Zuzska rakj kazalt a tóra.

Napjaink múlnak egyformaságba,
 Papjaink raknak egyforma zsákba.

Hallott panaszt s kérelmezőt,
 Halott paraszt kér el mezőt.

Vakkant az eb ébredőre,
 Vak kant adj ebédre dőre.

Tamást Erzse törbe csalja,
 A más verse görbe, kajla.

Az én nevem Szász, a Károly
 Az én versem mász, akárhogy.

Scorpionus Csipio.

A Z E S K Ü D T S Z É K R Ő L.

Az ember azt hinné, hogy ez Olaszországban történik;

ha a végkifejlődés nem bizonyítaná, hogy nálunk.

Szebb a Zöd Marczy históriája.

Sokat tartott arra Barkás Máté uram becsületes csizmadia létére, hogy ő deák iskolákat is tanult, nagy kedve telt a latinizálásban, s különösen szerette az y és i előtt a t betűt cz-nek pattogtatni. Barkás uram, dicséretére legyen mondva, szeretett olvasgatni, és mint öt darab háromlábú szék tulajdonosa, bevitte egyik vasárnap Vörösmarty »Zalán futását« legényeinek így szólván: ide vigyázzatok fiuk! hoztam egy szép históriát nektek, olvassátok el, írta Vörösmarczy.

Egyik legény, amint egy hét mulva visszaadta a könyvet így szólt: — Ez a história, majsztram szépek szép, hanem hát mégis szebb a Zöd Marczy históriája.

Programm.

Be megy a kétyi ember lelkészéhez; s izzadt homlokát törülgetve így szól:

— No tisztöletes atyám uram, megraktuk a kázalt emberül; hanem most már jó volna egy kis program!

— Mindjárt István! — szól a lelkész — várjon egy kicsit, hozok mindjárt. Kevés idő mulva a mellékszobából kihozta a lelkész a — pálinkás üveget.

A birói vizsgán.

Törvénytelen gyermekeknek azokat mondjuk, a kik önhibájukon kívül születtek.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Levelezim.

*T. C. Szekeres Simon Börtönör úrnak
tisztelettel Adsek de tte fel ne bocsd hanem
vid oda a hova a teglazi vasatt vited kedves
ferjem.*

Magyar vasuti irály.

Az állami főnök urnak.
N-ben.

Budapest. 1875. nov. 4-én.

M. hó 27-én közlekedett 121 számú vonat 21 perc késéssel indult állomásáról annélkül, hogy a késés a forgalmi hivatalnak által igazoltatott volna, utolagos igazolása elváratik.

A vezérigazgatóság.
N. N.

A tek vezérigazgatóságnak.
Bpsten.

N. 1875. nov. 7-én.

A melléklet nevezett elmulasztások végett, kegyes bocsátot kérek, mivel csak azok a elhagyásokat nem hanyásagy vagy egyetlenség-től származnak, mivel én a szolgálom pontosan megteljesítése mind legynagyobb kötelességnekem tartom, azok az elmulasztások csak épen véletlenül megtörténtek.

N. N.

Az állomási főnök urnak
Zakson

Budapest, 1875. octb. 26-án.

Mellék hasában igazolandó miért nem vezéreltettek ki harangjelző telepei mielőtt használhatatláná vált?

A vezérigazgatóság.
N. N.

A Vez. igazgatóságnak.
Bpsten.

Zaks. 1875. Okt. 27-én.

Harangjelzési telepeim az 1871 év oct. 18. hó kelt 25 gysz. körözüvény értelmében kicseréltem; — mindam-mellett azok egy néhány napik gyengék olyan voltak, hogy az esősebb folyamra állított óriművek vertek nem. Mint tapasztalvány, az iteni kútvíz minősége kíványa, — miszerint az új töltöt telepek töb mind 24 óra alatt maradjon rövid zár, avagy a vízzet mielőbb használatba jöne leforásztassék, — mi jövőbe történni is megfok.

Az állomási főnök.
R...

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— »A jó pásztor.« A formában még sok a hiba. Azon pedig csak a gyakorlat és műrekek tanulmánya segít — »Ki volt Aeneas.« Az efféle hosszabb közleményekre csak később kerülhet a sor. — »Távolság hatása.« Infámis rosz hatás.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státio utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

Hirdetések felvételnek:

egyedül
LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

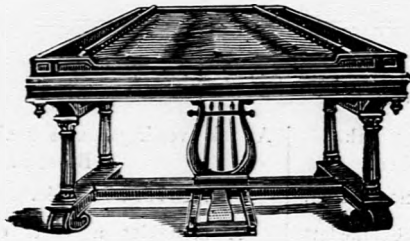
I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapesten
Füred-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Mecsi

POLLAK.

SCHUNDA V. J. magy. k. ndv. hangszergyáros,
Budapesten IV. ker. magyar-uteza 17. sz.

ajánlja mindennemű saját műhelyében készült rész, fa, fuvó és vonó hangszereit ugyszintén mindennemű belföldi és valdóli olasz húzók nagy választékú raktárát, továbbá az általa feltalált szabadalmazott **czimbal-mokat** hangfogóval (Pedal.) vagy anélkül a kiállítás szerint 50 frt, 60, 80, 100, 150 egész 200 frt-ig, jótállás mellett.

Az elméleti gyakorlati **czimbalom iskola Schunda V. J.**-től megjelent saját kiadásán, és kapható nála 3 frtért.

ÉRTESETÉS.

Ezennel ajánljuk intézetünket a **hirdetéseket alkal-mazó közönségnek bá mi terjedelmű hirdetésügyi megbízások kereszttüvelére**

s méltánylásul felsoroljuk a következőkben az ebből eredő előnyöket.

Az összes hirdaplakidóhivatalok részéről javunkra megállapított feltételek alapján oly helyzetben vagyunk, hogy a ránk ruházott megbízásokat követő

jutányos feltételek alatt teljesíthetjük :

1. Mi csak az eredeti árakat számítjuk.

2. Levélbélyeg vagy költséggel nem terhelünk.

3. Nagyobb és ismételt megbízásoknál megfelelő árendmény. — Az összes hirdetésügy átruházása esetében különös szerződés rendkívüli feltételek alatt.

4. Tanusítványok valahány esetben mindegyik hirdetményről megküldetnek.

5. A hirdetménynek egyszeri másolata elég több hirdlapba való feladás esetében is.

6. Rögtöni elintézés a megbízás megtétele napján.

7. Fordítások bármely nyelven költség nélkül eszközöltetnek.

8. Költségvetéssel kívánatra készségesen előre is szolgálunk.

Mély tisztelettel
Láng Lipót és társ

I. nemzetközi hirdetések felvételi iroda.

Budapest, fürdő-uteza 1. szám.

Kinek Budapestről

valamire szüksége van.

Vidéken lakóknak,

kiknek Budapesten bár-családi ügyet kell rendezniök, árúk vagy egyéb cikkek vételét vagy eladását akarják eszközölni, bármily tárgyú tudósítás, felvilágosítás- vagy értesítés megszerzését óhajtják, a személyes ide-utazásban azonban akadályozva vannak, vagy pedig az utazás nehézsége, idő-vesztéséget és uti-költséget meg akarják gazdálkodni, ügyeiket azonban mégis jól és biztosan szeretnék elintézni, azok, megbízásaik kivitele végett forduljanak teljes bizalommal levél útján alulirothoz. A beérkező megbízások azonnal, beérkezésük napján a legjobban elintéztetnek, s a t. cz. megbízók az eredményről rögtön értesítetnek. Oly megbízásnál, hol valamely *vétel* forog szóban, a legjobb és legolcsóbb forrás lesz fölkeresve, és az illető tárgy utánvétel mellett elszállítatik. Oly megbízásnál pedig, mely árúk vagy termékek *eladására* vonatkoznék, a beküldött cikkek a legmagasb napi áraikon lesznek elárúsítva.

Azon reményben, miszerint a t. cz. vidéki lakosság bármily nemű becses megbízásait alulirothoz fogja intézni, hol kívánatra a legszigorubb titoktartás is biztosítatik, a megbízhatóságról bizonyítványokkal is szolgálván.

Egy megbízásért az illeték 1 frt o. értékben van megállapítva, a mely a levélhez is mellékelthetetik. Levelek a következőkig cimezendők :

TAUBER N., 3 dob-uteza 17 Budapest.

Fontos háziasszonyok, családok, vendéglősök.!!
— kórházak, fürdő- s egyéb intézetek számára —

Szobatisztító segélye nélkül

csékely fáradság mellett, könnyűséggel, jutányosan **legszebb és legtartósabb fényt nyernek mind-nemű puha szobapadlók** a nálunk bizományi raktárban letéző e- rdeti és valdóli

Wischin V. szobapadló- fénypépje

által. Ezen amerikai rugany-olvadékból készült fénypép meleg vízben lesz felhordva, meg melegen a szobapadlóra keneti, és megszáradván, köfe, ső- c-ugán egy durva ronggyal dörzsölés alatt eddig el nem ért szépséget, hőmpokig tartó fényt idéz elő.

A fénypép hat különféle színben készítették és rendelhető meg. 1. 1 1/2 ft. 2. 2 1/2 ft. 3. 4. szám halvány, világos, aranyszínű, világosbarna, sötétbarna, vörösbarna. Egy { elege dő doboz ára } csak 90 krajczár.

A felkeresélt fénypépen könnyítő, több szobákhoz bíró családoknak, vendéglősöknek sat. igen ajánlandó új találmány. **husz font súlyú gépműves kefe, darabja 7 frt 50 kr.**

Elenyészhetlen bélyegző-ténta

és fehérneműt bélyegző betűk és számok, melyek segélyvel olcsón, gyorsan, örök időre bélyegzetheti nagyobb számú fehérneműt.

1 darab bélyegző-betű, latin vagy görh írásban 50 kr.
 1 rend szám, 0 — 9 kisebb 90 kr, nagyobb 1 frt 20 kr.
 Minden rangu koronák darabja 50 kr.
 1 plémszelence bélyegzőpárnával és ecsettel 85 kr, párosa maga 20 kr.
 1 üveg elenyészhetlen bélyegző ténta 1 frt.

Sodrony étel-borítók, étkek és édességek a gömbölyű és tojásdad alakúak, nagyságukhoz aránylag 15, 50, 60, 75, 85 krtól 1 frt 80 krtig darabja.

LABONE H-éle bien d'argent pur, kitűnő francia ezüstpor, melylyel nemcsak elavult ezüstöt, hanem sarga- vagy vörösréz tárgyakat is tartósan par perca alatt megezüstölhetni, minél fogva legalkalmasabb asztalkészleteknek, gyertyatartóknak s egyéb ezüst és ezüstöt házi eszközöknek eredeti új fényüket visszaadni. 1 eredeti doboz ára frt 1.25. Ajánlják

KERTÉSZ ÉS EISERT Budapest, Dorottya-uteza 2.

Írásbeli megbízások gyorsan teljesítetnek. Árjegyzékek bérmentve.

KERTÉSZ és EISERT

Budapest, Dorottya-uteza 2. szülőháztéri szeglet, a t. cz. közönség figyelmébe ajánljak az egyedül náluk létező

D. Fèvre fele szikviz önmaga készítéséhez magánzóknak legalkalmasabb valódi

párisi szikviz-készülékeinek

gyári főraktárát Magyarország részére.

A szikviz, mint kellemesen átitó, egészséges, számos esetekben orvosilag rendelt ital, ma is általános használatba jött.

Készülékeink fő előnye az, hogy követe a minden egyes darabhoz mellékelt utasítást, bárki képes kitűnő, mindig friss, a grárilag készült tisztább és olcsóbb szikvizet készíteni, azonkívül pedig **pezsgőbor, málnavíz, limonádé** s egyéb trisított italok előállításához is alkalmasak.

A készülékek árai: 2 4 6 8 10 messzelyes darabja frt 8.— 10.— 12.— 14.50 17.—

Kitűnő minőségű szerek 1 font acidum tartaricum es 1 1/2 font szikeleget tartalmazó csomagban, csomagonki t 2 frttal számíttatnak.

Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek, hűdcska és csomagolási díj a gép nagysága szeri t 50—75 kr.

Együtt ajánljuk Berlin es Anso' hon legjobb gyáraiból származó, a tisztátlanságánál fogva egészségtelen ivóvizet tisztító és javító

vízszűrő készülékeinket,

melyek 2 frt 50 krtól 35 frt-ig tartatnak készletben. Ezeknek rajzokkal ellátott kísérő árjegyzékek szíve-n szolgálnak.